Danskernes Historie Online
Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: https://slaegtsbibliotek.dk
Danske Slægtsforskere: https://slaegt.dk

LOV

om

Ændringer i og Tillæg til de nugældende Regler for den kommunale Beskatning samt om Statstilskud til Kommunerne.

Stadfæstet af H. M. Kong Christian IX.
den 15. Maj 1903.

Pris 25 Øre.

KØBENHAVN
Forlagt af V. Pio's Boghandel
1903.

A. Den personlige Kommuneskat.

I. Skat til Opholdskommunen.

§ 1. Forpligtelse til at svare personlig Kommuneskat paahviler enhver, der har fast Ophold i en Kommune her i Landet (Opholdskommunen). Er denne Kjøbenhavn, ansættes han til Skat der i Overensstemmelse med Lov af 19. Februar 1861 om en Omordning af de kommunale Skatter i Staden Kjøbenhavn §§ 8 og følgende, jfr. Lov Nr. 58 af 1. April 1887 og § 17 i Lov om Indkomst- og Formueskat til Staten samt § 34, 3die Stykke, i nærværende Lov. Er Opholdskommunen en anden Kommune end Kjøbenhavn, ansættes han i den til Skat efter Formue og Lejlighed, jfr. § 7. Har han i Skatteaaret fast Ophold i flere Kommuner i Riget, ansættes han i hver af Kommunerne kun til forholdsmæssigt Bidrag, der navnlig bliver at fordele efter den Tid, han har personligt Ophold i hver af dem. — Fast Ophold af kortere Varighed end 3 Maaneder kommer ikke i nogen Kommune i Betragtning til Begrundelse af Skattepligt, medmindre det er en Fortsættelse af et tidligere fast Ophold sammesteds, og det samlede Ophold udgør mindst 3 Maaneder. I det Tilfælde, at en Person ikke i Skatteaaret har haft 3 Maaneders fast Ophold i nogen Kommune her i Landet, er dog enhver Kommune, hvori han i Skatteaaret har haft fast Ophold, berettiget til at beskatte ham i Forhold til dette Opholds Varighed, naar Opholdets Varighed ikke er under een Maaned. Dersom et midlertidigt Ophold i en Kommune

har været forbundet med Udøvelse af Næringsdrift med Værksted, Udsalgssted eller Forretningslokale, er enhver Kommune, i hvilken nogen har haft saadant Ophold, berettiget til at beskatte ham i Forhold til dette Opholds Varighed, uanset at denne er under 3 Maaneder, naar den dog ikke er under een Maaned. — Indenrigsministeren afgør, hvorvidt Udlændinge, der uden at drive borgerligt Erhverv tage Ophold i en Kommune, ere skattepligtige.

§ 2. Den Omstændighed, at nogen, som opfylder Betingelserne for at ansættes til personlig Kommuneskat i en Kommune her i Riget, er anbragt i et i en anden Kommune liggende Sygehus eller i en der liggende Sindssygeanstalt, Abnormanstalt eller lignende Anstalt eller Straffeanstalt, Arrest eller deslige, medfører ikke nogen Ret for den Kommune, hvori Anstalten eller Arresten er beliggende, til at ansætte den paagældende til personlig Kommuneskat.

Den, hvis Ophold i en Kommune skyldes Udførelsen af et offentligt Hverv, og som samtidig opfylder Betingelserne for at ansættes til personlig Kommuneskat i en anden Kommune her i Riget, bliver ikke at ansætte til personlig Kommuneskat i førstnævnte Kommune, saafremt Opholdet der ikke kan forudsættes at ville udstrække sig over hele Skatteaaret.

§ 3. Under den heromhandlede Skatteligning inddrages ikke blot alle, der ved dens Affattelse have fast Ophold i Kommunen, men ogsaa enhver, om hvem det paa den Tid kan forudsættes, at han i mindst 3 Maaneder af Skatteaaret vil have skattepligtigt Ophold sammesteds; til dem, der som Følge heraf inddrages under Ligningen, saavel som til deres Opholdskommune bliver der at meddele særlig Underretning om Skatteansættelsen.

§ 4. Den, der efter Skatteligningens Affattelse ved Tilflytning eller paa anden Maade bliver skattepligtig til en Kommune uden for Kjøbenhavn som Følge af Ophold, kan af den sædvanlige Ligningsmyndighed særskilt ansættes

til at svare Formue- og Lejlighedsskat. Om Ansættelsen bliver der at meddele ham særlig Underretning med Tilkendegivende, at han, hvis han er misfornøjet med Ansættelsen, inden 14 Dage maa indgive Klage til vedkommende Myndighed; dennes Beslutning angaaende Klagen kan af Klageren paaankes for den overordnede Ligningsmyndighed inden 14 Dage, efter at Beslutningen er meddelt ham. Klager, der indkomme efter Udløbet af de ovennævnte Frister, ere uden Betydning. Den, der saaledes er ansat til at svare Skat, skal svare Bidrag for Tiden fra den 1ste i den efter Tilflytningen følgende Maaned, dog i intet Tilfælde for en tidligere Tid end det Halvaar, i hvilket der er meddelt paagældende Underretning om den skete Skatteansættelse. — Den i Kommunerne uden for Kjøbenhavn hidtil anvendte Tillægsligning bortfalder fremtidig. — For Kjøbenhavns Vedkommende har det sit Forblivende ved de i Lov Nr. 58 af 1. April 1887 § 9 givne Regler for Skatteansættelse af den, der i Løbet af Skatteaaret tilflytter Kommunen, dog med den foran bestemte Begrænsning af Tiden for Skattepligtens Indtræden. — Efter Reglerne for tilflyttede behandles ogsaa den, der er tilflyttet en Kommune i Tiden mellem Manntalslisternes og Skatteligningens Affattelse med den Virkning, at han, selv om hans Tilflytning først oplyses i Løbet af det ny Skatteaar, dog er skattepligtig fra dets Begyndelse.

§ 5. Den, der i Skatteaarets Løb fraflytter en Kommune, skal svare Skat til denne saa længe, indtil han bliver skattepligtig til den Kommune, til hvilken han er flyttet (jfr. § 4), dog i intet Tilfælde for længere Tid end til Udløbet af det Fjerdingaar, i hvilket han er fraflyttet.

§ 6. Naar en Skatteyder afgaar ved Døden, er hans Bo eller Arvinger forpligtede til at udrede den Del af den ham paalignede Skat, der svarer til Tiden indtil Udløbet af den Maaned, i hvilken han er død; hans efterladte Enke kan derefter ansættes til Skat efter Reglerne for tilflyttede (jfr. § 4).

Fortsættes en af den afdøde dreven Næring for Boets Regning, er Boet som saadant dog skattepligtigt fra den 1ste i den efter Dødsfaldet følgende Maaned og indtil Udgangen af den Maaned, i hvilken Næringsdriften for Boets Regning ophører.

§ 7. For enhver Kommune uden for Kjøbenhavn tilvejebringes en Skattevedtægt, som Kommunen har at følge ved Ligningen paa Formue og Lejlighed. Sogneraadet gør for Landkommunernes Vedkommende Indstilling derom til Amtsraadet, og Kommunalbestyrelserne for Købstæderne og Handelspladserne gøre paa samme Maade Indstilling til Indenrigsministeren. Paa Grundlag af disse Indstillinger og med særligt Hensyn til saadanne Punkter, hvorom Flertallet af Indstillingerne stemmer overens, udarbejdes da fælles Skattevedtægter henholdsvis for Amtets Landkommuner af Amtsraadet og for Købstæderne og Handelspladserne af Indenrigsministeren. Dog kan der for saadanne Kommuner, hvor særlige Forhold ere til Stede, efter vedkommende Kommunalbestyrelses Indstilling foretages Afvigelse fra den almindelige Skattevedtægt.

Naar en Lov om Indkomstskat til Staten er traadt i Kraft, skal den Indkomst, der lægges til Grund for Statsskatteansættelsen, ogsaa lægges til Grund for Ligning af Kommuneskat, for saa vidt vedkommende Skatteyder er ansat til Skat efter bemeldte Lov. I Vedtægten kan fastsættes, at Skatteindtægten udfindes ved til denne Indkomst at lægge: indtil 50 pCt., for saa vidt den flyder af Kapital, Tiender eller andre bestandige Afgifter; indtil 35 pCt., for saa vidt den flyder af fast Ejendom; indtil 25 pCt., for saa vidt den er Pension, Livrente, Aftægt, Klosterhævning eller lignende; indtil 15 pCt., for saa vidt den er pensionsberettiget Indkomst. Dette Tillæg maa være procentvis det samme for alle af samme Kilde flydende Indkomster i samme Kommune. I Vedtægten kan endvidere fastsættes, at den saaledes udfundne Skatteindtægt for hver enkelt Skatteyder kan efter Lejligheden forhøjes (forholdsvis store Indkomster, ringe Husstand, særlig stor Vinding i det sidste Aar, særlig heldige Drifts-

forhold) eller nedsættes (forholdsvis ringe Indkomster, stor Børneflok, Alderdom, Sygdom, store Tab og Uheld i det sidste Aar) med henholdsvis indtil 25 og indtil 65 pCt., samt at Indkomster i Landkommunerne paa 800 Kr. og i Købstæderne og Handelspladserne paa 1,000 Kr. og derunder kunne nedsættes efter Ligningsmyndighedens fri Skøn, dog ingen Sinde saaledes, at Skatteydelsen helt bortfalder. Den ifølge disse Regler udfundne Skatteindtægt beskattes i lige Forhold.

Enhver Skatteyder har Ret til Selvangivelse, saavel af hele sin Indkomst samlet som af Indkomsten af de forskellige Kilder, hvoraf den er runden. Ligningsmyndigheden kan ikke forkaste saadan Selvangivelse uden efter at have givet vedkommende Lejlighed til at forklare og bevisliggøre sin Angivelse.

§ 8. I alle Kommuner skal paa en særlig Liste, som hverken i sin Helhed eller for enkelte Ansættelsers Vedkommende maa offentliggøres i Pressen eller paa anden Maade, anføres de paa Grund af Ophold i Kommunen skattepligtiges virkelige Indkomster, altsaa uden Forhøjelse eller Nedsættelse af noget Hensyn. Den samlede, paa de saaledes opførte skattepligtige lignede, personlige Kommuneskat mulfipliceres med 100, og det udkomne Beløb divideres med Summen af de paa den nævnte Liste opførte Indkomstbeløb. Det herved fremkomne Tal, som bliver at offentliggøre og at anføre i Skattekvitteringen, benævnes Kommunens Skatteprocent; for Kjøbenhavns Vedkommende er det Indkomstskatteprocenten (jfr. § 34, sidste Stykke).

§ 9. I Kommuner med over 10,000 Indvaanere kan det ved en af Kommunens Bestyrelse vedtagen, for Købstæderne og Handelspladserne af Indenrigsministeren, for Sognekommunerne af Amtsraadet billiget Vedtægt for tre Aar ad Gangen bestemmes, at Ligningsmænd, valgte af Kommunalbestyrelsen, deltage i Ligningskommissionens eller Sogneraadets Virksomhed i Lighed med, hvad der gælder for Staden Kjøbenhavn ifølge Lov Nr. 58 af 1ste April 1887.

II. Skat til Erhvervskommunen.

§ 10. Naar en Person, som har skattepligtigt Ophold i en Kommune her i Landet, samtidig i en anden Kommune driver Erhvervsvirksomhed — saasom Haandværks-, Fabriks-, Handels-, Vekselerer-, Bank-, Agentur-, Forsikrings-, Entreprenør-, Sagfører-, Læge-, Beværter- eller med disse beslægtede Virksomheder, hvortil er knyttet Forretningslokaler, eller Virksomhed ved Befordring af Personer og Gods — eller oppebærer Tiende eller anden Afgift af fast Ejendom (herunder Renten af en Fideikommiskapital, der er forbunden med fideikommissarisk Besiddelse af fast Ejendom), eller bruger, ejer, eller er beneficeret med fast Ejendom, skal der for den Indtægts Vedkommende, han har heraf, og for det paagældende Tidsrum paalignes ham i personlig Skat til denne Kommune (Erhvervskommunen) to Trediedele af Erhvervskommunens Skatteprocent (jfr. § 8).

Naar en Person, som ikke har skattepligtigt Ophold i nogen Kommune her i Landet, eller nogen offentlig Institution eller nogen Stiftelse (jfr. dog § 20) befinder sig i noget af de i denne Paragrafs 1ste Stykke ommeldte Tilfælde, skal der til Erhvervskommunen paalignes ham eller den i personlig Skat Kommunens fulde Skatteprocent (jfr. § 8) af den paagældende Indtægt og for det paagældende Tidsrum.

Ere flere i forskellige Kommuner liggende Indtægtskilder behæftede under et, fordeles Rentebyrden paa dem i Forhold til deres Værdi, saaledes som denne er beregnet ved Ansættelse til Ejendomsskyld eller i Mangel heraf til Formueskat til Staten.

Strækker en Bedrift sig ind i flere Kommuner, og der opstaar Uenighed mellem disse om, hvor stor en Del af Indtægten der hidrører fra hver Kommune, afgøres Fordelingen af Indenrigsministeren.

Len, Stamhuse og Fideikommisser anses i Henseende til Virkningerne af denne Lov som Besiddernes Ejendom.

Naar en Person, der er skattepligtig ifølge foranstaaende Bestemmelser, opholder sig uden for Landet, er hans

herværende Fuldmægtig eller Forretningsfører medansvarlig for Skatten.

De offentlige Institutioner og de Stiftelser, der falde ind under foranstaaende Bestemmelser, skulle til den eller de vedkommende Kommunalbestyrelser aarlig inden Udgangen af April Maaned indsende Anmeldelse om Indkomsten efter de i § 16, næstsidste Stykke, indeholdte Regler.

§ 11. De ifølge foregaaende Paragraf skattepligtige Personer m. fl. blive at opføre paa en særlig Ligningsliste under udtrykkelig Henvisning til, at Ligningen foretages i Henhold til bemeldte Paragraf. Denne Ligningsliste affattes af de sædvanlige Ligningsmyndigheder (i Kjøbenhavn Ligningskommissionen) inden Udgangen af Maj Maaned og bliver at behandle efter de for Ligningslisten over de ifølge Ophold skattepligtige gældende Regler.

Den skattepligtige skal, hvis det forlanges af Ligningsmyndigheden, til denne opgive en i Kommunen bosiddende Person som sin Repræsentant. Om Skattens Fastsættelse tilstilles der hvert Aar den skattepligtige eller hans Repræsentant saavel som hans Opholdskommune, for saa vidt denne kendes, bevislig Underretning, indeholdende Oplysning om den anslaaede Skatteindtægt og Erhvervskommunens Skatteprocent. Klage over Ansættelsen kan inden 14 Dage derefter saavel af den skattepligtige som af Opholdskommunen indgives til vedkommende Myndighed. Dennes Beslutning angaaende Klagen kan inden 14 Dage efter Beslutningens Meddelelse indankes for Overskatteraadet (jfr. § 20 i Lov om Indkomst- og Formueskat til Staten) for den Skattekreds, hvori Erhvervskommunen ligger; for Kjøbenhavns Vedkommende sker Indankningen til den Overligningsmyndighed, som fastsættes i Henhold til § 17 i Lov om Indkomst- og Formueskat til Staten.

Hvis Erhvervskommunens Bestyrelse (i Kjøbenhavn Magistraten) finder, at det Skattebeløb, der efter forrige Paragraf kan paalignes, i et eller flere enkelte Tilfælde vil blive saa ringe, at det ikke kan opveje den med Skattens Paaligning og Opkrævning følgende Ulejlighed,

kan det forbigaas paa den i nærværende Paragraf ommeldte Ligningsliste.

§ 12. I det Tilfælde, at en Person, der baade har fast Ophold og har Virksomhed eller Indtægt af nogen af de i § 10, første Stykke, omhandlede Arter i en Kommune og er sat i personlig Skat til denne som Opholdskommune, fraflytter Kommunen, kan han ved en særskilt Skatteansættelse sættes i Skat til samme Kommune som Erhvervskommune. Forpligtelsen til at svare denne Skat indtræder da fra det Tidspunkt, da Forpligtelsen til at svare Kommuneskat ifølge Ophold som Følge af Bortflytningen ophører. For saa vidt det Fraflytningen forudgaaende Ophold i Kommunen ikke har været af tilstrækkelig Varighed til at begrunde Skattepligt, indtræder Forpligtelsen til at svare den her omhandlede Skat fra bemeldte Opholds Begyndelse. Om Ansættelsen bliver der at meddele paagældende særlig Underretning med Tilkendegivende, at han, hvis han er misfornøjet med Ansættelsen, inden 14 Dage maa indgive Klage til vedkommende Myndighed; dennes Beslutning angaaende Klagen kan af Klageren paaankes for Overskatteraadet — i Kjøbenhavn Overligningsmyndigheden — inden 14 Dage, efter at Beslutningen er meddelt ham.

I Tilfælde af Dødsfald bortfalder Forpligtelsen til at svare Skatten med Udgangen af den Maaned, i hvilken den skattepligtige er afgaaet ved Døden.

§ 13. For saa vidt en Person, hvem der i Kommunen er paalignet Skat ifølge foranstaaende §§ 10—12, i Skatteaarets Løb tilflytter Kommunen, bortfalder hans Forpligtelse til at svare Skat til samme efter bemeldte Paragraffer fra det Tidspunkt, da han bliver pligtig at svare Skat til den ifølge Ophold.

§ 14. Naar der i Henhold til §§ 10—12 er paalignet en Person, som har skattepligtigt Ophold i en Kommune her i Landet, Skat i en eller flere Erhvervskommuner, har han Ret til i den personlige Kommuneskat, der er paa-

lignet ham i Opholdskommunen, at kræve fradraget, hvad der for det Tidsrum, sidstnævnte Skats Ansættelse omfatter, er ham saaledes paalignet til andre Kommuner, dog saaledes, at denne Fradragsret indskrænkes, naar Opholdskommunens Skatteprocent (jfr. § 8) er lavere end Erhvervskommunens, til at omfatte Forskellen mellem, hvad der af den paagældende Indtægt er paalignet ham i Skat i begge Kommuner tilsammen, og hvad han vilde have haft at tilsvare af samme Indtægt, dersom han havde haft Ophold i Erhvervskommunen og dennes Skatteprocent var bragt i Anvendelse for ham. Fradraget kan derhos ingen Sinde overstige to Trediedele af det i Opholdskommunen paalignede Skattebeløb af saadan i en Erhvervskommune skattepligtig Indtægt.

Er Skatten til Opholdskommunen allerede betalt paa den Tid, hans Skat til en Erhvervskommune i Henhold til §§ 10—12 bliver endelig fastsat, er han i Løbet af 3 Maaneder derefter berettiget til at kræve Tilbagebetaling af Opholdskommunen af den Del af den til samme betalte Skat, som han efter foranstaaende Regler vilde have været berettiget til at fradrage.

§ 15. Naar to eller flere Kommuner enes om at afgøre det Mellemværende, som de i §§ 10—14 omhandlede Beskatningsforhold medføre, paa anden regnskabsmæssig Maade end den i de nævnte Paragraffer foreskrevne, kan Indenrigsministeren tillade dette.

III. Skat af Aktieselskaber m. fl.

§ 16. Her i Landet hjemmehørende Aktieselskaber og andre Selskaber med begrænset Ansvar samt Kommanditaktieselskaber kan der paalægges i Kommuneskat Kommunens Skatteprocent (jfr. § 8) dog ikke over 3 pCt. aarlig af deres Nettoindtægt (jfr. dog § 20). Godtgør et Selskab, at en vis Del af dets Bruttoindtægt hidrører fra Virksomhed i Udlandet, bortfalder dets Skattepligt for en forholdsvis tilsvarende Del af Nettoindtægten.

Samme Skattepligt paahviler Forbrugsforeninger, naar de fordele Varer til andre end Medlemmer, samt gensidige Forsikringsforeninger, naar de overtage Forsikringer uden Forpligtelse til Deltagelse i det gensidige Ansvar, eller de — uden at være oprettede i Henhold til Lov eller Forordning og underkastede ministerielt Tilsyn — opsamle Formue (Reserver) ud over 200,000 Kr. Derimod paahviler Skattepligten ikke Foreninger, sigtende til Bearbejdelse, Forædling eller Salg af Medlemmernes Produkter, selv om Foreningernes Virksomhed ikke helt begrænses til Medlemmernes Kreds, samt Foreninger til Indkøb af de Raastoffer, Medlemmerne benytte til deres Bedrifts Udøvelse.

Naar Selskaber og Foreninger, der ere hjemmehørende i Udlandet, her i Landet besidde fast Ejendom, eller have Værksted, Fabrik, Udsalgslokale, Beværtningslokale eller Forretningskontor, eller have særskilt Bestyrelse eller befuldmægtiget Agent, skulle de aarlig i Kommuneskat svare 3 pCt. af deres her i Landet opnaaede Nettoindtægt. Som Nettoindtægt gælder for udenlandske Forsikringsselskaber Regnskabsaarets Bruttopræmieindtægt med Fradrag af de i Aarets Løb udbetalte Beløb i Anledning af overtagne Forsikringer og Fradrag af Aarets Driftsomkostninger, overensstemmende med et af Indenrigsministeren affattet Skema; det bliver herved at iagttage, at Indtægt af Renter af Reserver fra tidligere Aar og af Tilskud fra Reassurandører saavel som Udgifter af tilsvarende Beskaffenhed blive Beregningen uvedkommende. De udenlandske Selskabers og Foreningers herværende befuldmægtigede ere medansvarlige for Skatten.

Skattepligtige Selskaber og Foreninger skulle til vedkommende Kommunalbestyrelse (jfr. § 18) aarlig inden Udgangen af April Maaned indgive en af Bestyrelsen eller af en af denne dertil bemyndiget Person underskreven Angivelse, indeholdende Indtægter og Udgifter for Virksomheden i Regnskabsaaret, i Overensstemmelse med et af Indenrigsministeren affattet Skema. Denne Angivelse indgives, hvad enten Virksomheden har medført Nettoindtægt eller ikke, og hvis der foreligger et ad mekanisk eller kemisk Vej mangfoldiggjort Regnskab, skal dette ved-

lægges Angivelsen. Forsømmer Bestyrelsen at indsende behørig Angivelse i rette Tid, ifalder den en daglig Bøde af 10 Kr. fra den Dag, Paamindelse fra Kommunen derom er modtagen, indtil Angivelsen er indgiven.

Skattepligten ifølge nærværende Paragraf er ikke betinget af nogen bestemt Varighed for Virksomhedens Udøvelse. Naar en af de her omhandlede Virksomheder drives i en Kommune i kortere Tidsrum end et Aar, bliver Skatten at ansætte efter den i det paagældende Tidsrum oppebaarne Nettoindtægt af Virksomheden.

§ 17. Under særskilt Bestyrelse staaende Forretningsafdelinger (Filialer) samt for udenlandske Forsikringsforetagender ethvert af disses Agenturer, for saa vidt de ere bemyndigede til at afslutte Retshandler eller modtage Betaling af skyldige Beløb, betragtes som selvstændige Selskaber, der ere skattepligtige til den Kommune, hvorfra Filialen eller Agenturet bestyres. I Tvivlstilfælde afgør Indenrigsministeren endeligt, om en Forretningsafdeling er at betragte som en Filial.

§ 18. Er det kun i een Kommune her i Landet, et af de i §§ 16—17 ommeldte Selskaber driver Virksomhed eller oppebærer Indtægt, tilfalder hele Skatten denne Kommune.

Drives Virksomhed eller oppebæres Indtægt i mere end een Kommune her i Landet, fordeles Skatten mellem disse efter følgende Regler og kan ikke uden samtlige andelsberettigede Kommuners Samtykke sættes lavere end den højeste Skatteprocent for de paagældende Kommuner (jfr. dog § 16, 1ste Stykke).

Den Kommune, hvori Hovedkontoret findes, eller hvor Bestyrelsen har sit Sæde, betragtes som Opholdskommune og faar forlods 10 pCt. af det paalignede Beløb. Dernæst faa de Kommuner, hvorfra Selskabet oppebærer Tiende eller anden Afgift af fast Ejendom, derunder Forpagtningsafgift eller Leje, af den fra disse Indtægtskilder stammende Nettoindtægt vedkommende Kommunes personlige Skatteprocent (jfr. § 8). Resten fordeles imellem samtlige beret-

tigede Kommuner i det Forhold, hvori Nettoindtægten i øvrigt maa anses for at være falden i dem, hvorved bliver at iagttage, *at* ved Forsikringsforetagender anses Nettoindtægten for at falde i de enkelte Kommuner i samme Forhold som Bruttoindtægten, *at* ved andre Foretagender anses som Regel Nettoindtægten for at falde i de enkelte Kommuner i Forhold til Summen af de Lønninger, herunder ogsaa Tantièmer, Arbejdsløn og Overskudsandele, som i det sidst forløbne Regnskabsaar ere blevne udbetalte til de ved Virksomheden i hver af de paagældende Kommuner beskæftigede Personer, dog saaledes, at ingen Lønning beregnes med et større Beløb end 2,000 Kr., samt *at*, hvor ingen af disse Fordelingsregler maatte være anvendelig, skal Indenrigsministeren være bemyndiget til at fastsætte, i hvilket Forhold Nettoindtægten skal anses for at være falden i de enkelte Kommuner.

Nettoindtægten af Jernbanedrift anses kun for at falde i de Kommuner, i hvilke der findes Station, Stoppested eller for sig bestaaende Driftsanlæg eller Værksted, og Nettoindtægten af Dampskibsdrift kun i de Kommuner, i hvilke der findes Ekspeditionskontor.

Den i § 16, næstsidste Stykke, omhandlede Angivelse indgives, hvor kun een Kommune er berettiget til Skatten, til denne Kommunes Bestyrelse. Skal Skatten deles mellem flere Kommuner, indsendes Angivelsen til Opholdskommunens Bestyrelse, der foretager Skattens Fordeling mellem Kommunerne. De Kommuner, der anse sig for berettigede til Andel i Skatten, skulle aarlig inden Udgangen af April Maaned gøre Anmeldelse derom til Opholdskommunen.

Finder en Kommunalbestyrelse, at den Kommunen tilkommende Andel i Skatten maa antages at ville udgøre et saa ringe Beløb, at det ikke opvejer den med Anmeldelsen og eventuel Brevveksling om Skattens Fordeling forbundne Ulejlighed og Udgift, kan Kommunalbestyrelsen undlade at kræve Andel i Skatten.

De skattepligtige Selskabers og Foreningers Bestyrelser skulle under den i § 16, næstsidste Stykke, ommeldte

Tvang give Opholdskommunen de Oplysninger, som den maatte finde nødvendige for at kunne foretage Fordelingen.

Uenighed mellem Kommunerne om, hvilken af dem der skal anses for Opholdskommune, eller om Fordelingen i øvrigt, afgøres af Indenrigsministeren.

§ 19. De Kommunerne i Henhold til § 16 tilkommende Skatter ansættes af de sædvanlige Ligningsmyndigheder i den i § 18, 1ste Stykke, ommeldte Kommune eller i Opholdskommunen inden Udgangen af Maj Maaned. Om Ansættelsen meddeles der uopholdelig Underretning til de skattepligtige med Tilkendegivelse, at de, hvis de ere misfornøjede med Ansættelsen, senest inden Udgangen af Juni Maaned maa gøre Indsigelse efter de almindelige Regler.

Skatten indbetales i det efter den endelige Ansættelse følgende Fjerdingaar. Hvad der ikke er betalt inden Udgangen af den derpaa følgende Maaned, bliver efter lovlig Omgang at foranstalte inddrevet ved Udpantning.

IV. Undtagelser fra Skattepligten.

§ 20. Personlig Kommuneskat paalignes ikke:

a. Kongen, Medlemmer af det kongelige Hus eller Civillisten.
b. Staten og de Institutioner, hvis Indtægter og Udgifter bestemmes ved Finansloven, af de Indtægter, der ikke hidrøre fra Landejendomme, Skove, Tiender, Jordskyld, Arvefæsteafgifter eller Fabrikdrift. I den Staten derefter paahvilende personlige Kommuneskat afkortes de Fordele, vedkommende Kommune gennem Deputater, Legater eller lignende Bidrag fremdeles oppebære af Statens Ejendomme.
c. Kirker, der eje sig selv, for saa vidt angaar Kirkebygningerne med Grund og Kirkegaarden.
d. Nationalbanken i det Omfang, dens Oktroi hjemler.
e. Kreditforeninger og Kreditkasser, hvis Statutter ere stadfæstede i Henhold til Lov, samt Spare- og Laanekasser, som virke i Henhold til de i Lov Nr. 64 af 28. Maj 1880 om Spare- og Laanekasser indeholdte Bestemmelser, dog med Undtagelse af de i Lovens § 11 nævnte.

Den stedlige Kommunalbestyrelse kan for et Aar ad Gangen tilstaa saadanne velgørende Stiftelser og Foreninger, hvis Formaal er almindelig Understøttelse af trængende, eller som have et lignende Formaal, Frihed for at svare personlig Kommuneskat.

B. Kommunal Ejendomsskyld.

I. I Kjøbenhavn, Købstæderne og Handelspladserne.

§ 21. For Kjøbenhavns Vedkommende kan det fastsættes ved en af Kommunalbestyrelsen vedtagen og af Indenrigsministeren stadfæstet Vedtægt, der senest maa foreligge 1. Juli 1905, at der som samlet Ejendomsskyld til Staten og Kommunen paalignes indtil 2,3 pro mille af de i Henhold til Lov om Ejendomsskyld skattepligtige Ejendommes Vurderingssum; dersom denne Skattesats er lavere end den pro mille, som Bygningsafgiften for Finansaaret 1903—04 udgør af det Beløb, af hvilket samtlige Ejendomme i Kommunen skulle erlægge Ejendomsskyld, kan den dog forhøjes til nævnte pro mille. For saa vidt denne Bestemmelse træffes, kan det endvidere i Vedtægten fastsættes, at de Stadens Ejendomme den 31. Marts 1904 paahvilende Bygningsafgiftsbeløb kun gradvis for hver enkelt Ejendom afløses med dens Ejendomsskyld, dog saaledes, at denne Forøgelse eller Formindskelse af Ejendommens Ydelser ikke kan fordeles paa et længere Tidsrum end 25 Aar fra Vedtægtens Ikrafttræden at regne. Det samlede Beløb, som det i Henhold til Vedtægtens Bestemmelser saaledes til enhver Tid maatte paahvile de kjøbenhavnske Ejendomme at udrede, indgaar i Kommunekassen, hvilken atter til Statskassen har at udbetale hele Summen af de Afgifter, som det til enhver Tid vilde paahvile de kjøbenhavnske Ejendomme at udrede til Staten, saafremt Bestemmelserne i §§ 1 og 3 i Lov om Ejendomsskyld vare bragte til Anvendelse. Det kan ved Kommunalbestyrelsens Beslutning fastsættes, at Bygningsafgiften i uforandret Form

opkræves til Fordel for Kommunens Kasse — hvorfra atter samme Udbetaling finder Sted til Statskassen som nysnævnt —, indtil den her omhandlede Vedtægt foreligger og senest indtil 1. Juli 1905.

Regler af lignende Indhold kunne ogsaa for de øvrige Købstæders saavel som for Handelspladsernes Vedkommende fastsættes ved kommunale, af Indenrigsministeren stadfæstede Vedtægter. Dog skal Størrelsen af den Ejendomsskyld til Kommunen, der i Medfør af disse Vedtægter kan paalignes ud over Ejendomsskylden til Staten, være begrænset saaledes, at det samlede Beløb af Ejendomsskyld til Staten og Tillægsafgift til Kommunen, der kan paalignes for Aaret 1. Juli 1904—30. Juni 1905, ikke maa overstige den samlede Sum af de i § 1, 1ste Stykke, i Lov om Ejendomsskyld nævnte Skatter til Staten, som indtil 1. Juli 1904 paahvile de i Kommunen beliggende faste Ejendomme. Maksimum af den pro mille, som i Henhold hertil i hver enkelt Kommune kan opkræves som Ejendomsskyld, fastsættes paa Grundlag af de den 1. Juli 1904 foreliggende Vurderinger og kan ikke derefter forhøjes.

II. I Landkommunerne.

§ 22. Al Ligning paa Hartkorn saavel til Sogne- som til Amtskommune bortfalder og erstattes med Ligning paa alle faste Ejendomme efter deres Værdi, saaledes at de sognekommunale og amtskommunale Ejendomsskatter henholdsvis fra 1. Januar og 1. April 1905 i fem Aar udredes med fire Femtedele efter Hartkorn og en Femtedel efter Værdi, fra 1. Januar og 1. April 1910 i fem Aar med tre Femtedele efter Hartkorn og to Femtedele efter Værdi, fra 1. Januar og 1. April 1915 i fem Aar med to Femtedele efter Hartkorn og tre Femtedele efter Værdi, fra 1. Januar og 1. April 1920 i fem Aar med en Femtedel efter Hartkorn og fire Femtedele efter Værdi og derefter udelukkende efter Værdi. Skatten ansættes i Forhold til fulde Hundrede Kroners opført Værdi.

For udtørrede Ferskvandsarealer, der hidtil have været skattefri, kan Indenrigsministeren, naar Forholdene tale derfor, indrømme den Lempelse, at Ejendomsskylden indtil 1ste Juli 1914 kun svares med en Fjerdedel, i de næstfølgende 10 Aar med Halvdelen, og i de derefter følgende 5 Aar med tre Fjerdedele, saaledes at det fulde Beløb først udredes fra 1ste Juli 1929.

Af Ejendomme i Landkommunerne, der have været bygningsafgiftspligtige efter de hidtil gældende Regler, skulle Sogneraadene være berettigede til at opkræve en Grundskat efter Reglerne i § 21, dog kun for saa vidt og saa længe den kommunale Ejendomsskyld og Ejendomsskylden til Staten tilsammen for de enkelte Ejendomme udgøre et mindre Beløb end det, Bygningsafgiften udgjorde ved denne Lovs Ikrafttræden.

§ 23. Den Værdi, som i Henhold til Lov om Ejendomsskyld § 11 bliver opført for de faste Ejendomme som Grundlag for Paaligning af Ejendomsskyld til Staten, skal ogsaa være gældende for Paaligning af kommunale Afgifter paa disse Ejendomme til Amts- og Sognekommunen. Skatten ansættes i Forhold til fulde Hundrede Kroners opført Værdi.

Ejendomme, der som fritagne for Ejendomsskyld til Staten ikke ere vurderede til Ejendomsskyld, blive, for saa vidt de skulle inddrages under Kommunens Ligning, at vurdere efter Reglerne i fornævnte Lov, naar der af Kommunalbestyrelsen herom fremsættes Begæring for vedkommende Vurderingsformand. 5 Aar efter, at den første Vurdering af Ejendomsskyld har fundet Sted, foretages en ny Vurdering. Derefter finder Omvurdering Sted hvert 10de Aar. Omkostningerne ved Vurderingen udredes af Kommunens Kasse.

Paa lignende Maade maa der i Tilfælde, hvor en i flere Kommuner beliggende Ejendom under et er bleven vurderet til Ejendomsskyld til Staten, ske Henvendelse til vedkommende Vurderingsformand angaaende Fastsættelse til Brug ved kommunal Beskatning af den paa hver i en særskilt Kommune beliggende Del af Ejendommen faldende Værdi.

§ 24. Under Paaligningen af Ejendomsskyld kunne ikke inddrages:

a. Kirker, Kirkegaarde og de Staten tilhørende kongelige Slotte og Pælæer med Tilliggende samt Statens Fyranlæg og Fæstningsanlæg.
b. Jernbane-, Havne- og Kanalanlæg.
c. Sindssyge-, Aandssvage- og Straffeanstalter.
d. Nye, selvstændige Skovanlæg, der ikke ere 20 Aar gamle, naar Gennemsnittet af de paa vedkommende Jorder ved Matrikuleringen satte Takster er 5 eller derunder.

Det skal derhos være overladt til Sogneraadet at bestemme, at Skoler samt private tilhørende Hospitaler eller Sygehuse, Gymnastik- og Forsamlingshuse, Skytteforeningers Øvelseshuse og overhovedet Ejendomme, der ikke ere beregnede paa at give nogen Indtægt, samt velgørende Stiftelser ikke inddrages under Paaligningen af Ejendomsskyld.

Naar der ved kongelig Bevilling paa Inddæmning og Udtørring af Dele af Havet indrømmes Bevillingshaveren Skattefrihed i et begrænset Aaremaal for det indvundne Areal, omfatter Skattefriheden tillige Frihed for Ejendomsskyld. Det samme gælder tidligere meddelte Bevillinger.

§ 25. Kommunal Ejendomsskyld giver samme Valgberettigelse til Sogneraad som den hidtil paa Hartkorn lignede Afgift.

§ 26. Det bliver fremtidig for Sognekommunernes Vedkommende at iagttage, at det ved nærværende Bestemmelses Ikrafttræden bestaaende Forhold mellem Ligning paa de faste Ejendomme og Formue og Lejlighed ikke kan forandres til Skade for de faste Ejendomme, medmindre saadan Forandring er vedtagen med Flertal af Sogneraadets Medlemsantal og med et Flertal af tre Fjerdedele af Amtsraadets Medlemsantal. Med denne Ændring har det i øvrigt sit Forblivende ved Bestemmelserne i Lov om Landkommunernes Styrelse m. v. af 6. Juli 1867 §§ 18 og 50, saaledes at Ligning paa Ejendomsskyld træder i Stedet for Ligning paa Hartkorn, jfr. nærværende Lovs § 22.

C. Almindelige Bestemmelser.

§ 27. Naar Skat til Kommunen ikke betales til den af Kommunalbestyrelsen efter Forfaldsdagen bestemte Tid, er den kommunale Bestyrelse berettiget til foruden Skattebeløbet at fordre Rente heraf, 1/2 pCt. maanedlig for hver paabegyndt Maaned, regnet fra den 1ste i den Maaned, i hvilken Opkrævning af Skatten har kunnet paabegyndes

§ 28. Den, der til Skade for Kommunen mod bedre Vidende gør en urigtig Selvangivelse eller meddeler urigtige Oplysninger til Ligningsmyndigheden om sine Indtægter eller Formues- og Lejlighedsforhold, straffes med til Kommunens Kasse at bøde den besvegne Skats Beløb 10 Gange. Opdages Besvigelsen ved Behandlingen af dens Dødsbo, der har gjort sig skyldig deri, betaler Boet den besvegne Skat med dens dobbelte Beløb. Denne Forpligtelse berøres ikke af et i Boet udstedt Proklama.

I Mangel af mindelig Overenskomst mellem Kommunalbestyrelsen (i Kjøbenhavn Magistraten) og den skattepligtige eller hans Bo, bliver Sagen at behandle i den kriminelle Proces's Former.

§ 29. Offentliggørelse af Forhold, som efter denne Lov ikke maa offentliggøres, straffes med Bøder paa indtil 400 Kr.

§ 30. De i det foregaaende indeholdte Bestemmelser træde i Kraft den førstkommende 1. Januar efter Lovens Udstedelse, dog saaledes at de Bestemmelser, der angaa den almindelige Skatteligning, kunne bringes til Anvendelse ved Kommunernes Ligning for Aaret 1904 eller 1904—05.

D. Statstilskud til Kommunerne.

§ 31. Fra Finansaaret 1904—05 at regne udredes der af Statskassen et aarligt Tilskud til Kommunerne af 1,500,000 Kr. Tilskuddet udredes i hvert Finansaar den

1. Juli og 1. Januar med Halvdelen hver Gang, første Gang den 1 Juli 1904.

§ 32. Samtidig med, at de aarlige By- og Sognekommuneregnskaber indsendes henholdsvis til Indenrigsministeriet og Amtsraadet, medsendes en Fortegnelse over, hvad Kommunens Udgifter i Regnskabsaaret have udgjort til:

a. Lønninger (herunder Emolumenter) ved Skolevæsenet.
b. Alderdomsunderstøttelse (Statens Bidrag til denne — for det sidste Aar, for hvilket der foreligger berigtiget Regnskab — forud fraregnet).
c. Fattigvæsenet.
d. Kommunens Tilskud til »de fattiges Kasse« (Lov 8. Marts 1856).

Til Indenrigsministeriet har Amtsraadet derefter snarest muligt at indsende en Fortegnelse over:

a. Det Beløb, der af samtlige i Amtskommunen værende Sognekommuner er udredet efter denne Paragraf (a. b. c. og d.).
b. Hvor stort et Beløb der i samtlige i Amtskommunen værende Sognekommuner er paalignet i Henhold til de i Lov om Indkomst- og Formueskat til Staten § 34 sidste Stykke omhandlede Skattelister.

For Kjøbenhavns Vedkommende indsendes der inden en af Indenrigsministeren fastsat Frist og efter et af ham foreskrevet Skema lignende Oplysninger.

§ 33. Enhver Bykommunes og samtlige i hver Amtsraadskreds værende Sognekommuners samlede Udgifter til Skolevæsen, Alderdomsunderstøttelse, Fattigvæsen og »de fattiges Kasse« (se § 32) udregnes. Den udfundne Sum multipliceres med det Procenttal, som nævnte Udgifter udgøre af Indkomst- og Formueskatten til Staten for vedkommende Kommuner.

I Forhold til det saaledes fremkomne Tal fordeler Indenrigsministeren det i § 31 omhandlede Statstilskud til By- og Amtskommunerne.

Af det Beløb, som herefter tilfalder Amtskommunerne,

beholde disse selv Halvdelen, og Resten fordeles til Sognekommunerne efter disses Udgifter til Alderdomsunderstøttelse, Fattigvæsen, »de fattiges Kasse« og Sygekasser, men dog efter den i denne Paragraf angivne Beregningsmaade for Statstilskuddets Fordeling til By- og Amtskommunerne.

§ 34. Naar Udredelse af Statstilskud efter denne Lov er begyndt, kan der ikke noget Aar i en Sognekommune udskrives et større samlet Skattebeløb i Penge eller Korn m. m. end det højeste tilsvarende Beløb, som har været udskrevet i noget af Aarene 1901—1903 med Fradrag af det senest fastsatte Statstilskud, medmindre Beslutning herom tages af et Flertal af Sogneraadets Medlemstal i 2 paa hinanden følgende Møder med mindst 14 Dages Mellemrum.

I Købstadkommunerne og Handelspladserne samt i Amtskommunerne kunne Kommunalbestyrelserne ikke noget Aar udskrive et større samlet Skattebeløb eller Bidragsbeløb end det højeste tilsvarende Beløb, som har været udskrevet i noget af Aarene 1901—03, henholdsvis Aarene 1901-02—1903-04 med Fradrag af det senest fastsatte Statstilskud, medmindre Beslutning herom tages af et Flertal af vedkommende Kommunalbestyrelses Medlemsantal i 2 paa hinanden følgende Møder med mindst 14 Dages Mellemrum.

For Kjøbenhavns Vedkommende sættes den ved Lov af 19. Februar 1861 § 16 for Indkomstskattens Størrelse fastsatte Grænse til $2^1/_2$ pCt. af den samlede Skatteindtægt. Denne Bestemmelse kommer første Gang til Anvendelse med Hensyn til Ligningen for Aaret fra 1. April 1904 til 31. Marts 1905.

§ 35. Ingen Kommune kan fremtidig optage noget saadant Laan, som omhandles i Lovene om Landkommunernes Styrelse af 6. Juli 1867 § 26 k og om Købstadkommunernes Styrelse af 26. Maj 1868 § 20, Stk. 2, medmindre Beslutning derom tages efter de i nærværende Lovs § 34 angivne Afstemningsregler.

Beslutninger herom skulle derhos som hidtil stadfæstes,

for Sognekommunernes Vedkommende af Amtsraadet, for de øvrige Kommuners Vedkommende af Indenrigsministeren.

§ 36. I Tilfælde af en Kommunes Deling eller dens Indlemmelse i en anden Kommune saavel som, hvis der i øvrigt maatte opstaa Tvivlsmaal ved Fordelingen af Statstilskuddet, bliver Afgørelse at træffe af Indenrigsministeren.

§ 37. Til Færø Amtskommune udredes særskilt af Statskassen et aarligt Tilskud af 3,000 Kr. I øvrigt gælder denne Lov ikke for Færøerne.

Tillægsbestemmelser.

§ 38. Alle Kommuners Skatteaar er fra 1903 at regne Finansaaret. I de Kommuner, i hvilke Skatteaaret nu er Kalenderaaret, skal den for 1903 foretagne Paaligning have Gyldighed ogsaa for Januar Kvartal 1904. Dog skal der foretages særlig Skatteansættelse overensstemmende med de hidtil gældende Regler for de Personer, som ikke ere optagne paa Ligningen eller Tillægsligningen for 1903. Denne særlige Skatteansættelse gælder kun for Januar Kvartal 1904.

Det kommunale Regnskabsaar skal fra 1904 overalt være Finansaaret. Regnskabsaaret 1903 skal i de Kommuner, i hvilke Regnskabsaaret nu er Kalenderaaret, omfatte Januar Kvartal 1904.

Indenrigsministeren bemyndiges til at foretage de herved foranledigede Forandringer i Tidsbestemmelserne i Lov om Landkommunernes Styrelse m. m. af 26. Maj 1868 §§ 19 og 27.